

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10T/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010272
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Greško
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125010272.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Banskej Bystrici samosudcom JUDr. Radovanom Greškom, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní dňa 19.09.2025, takto

rozhodol:

A. B. nar. XX.XX.XXXX B. C., D. bytom E. XXXX/XX, C.

je vinný, že

20.07.2024 v čase okolo 00.15 h na ceste č. I/59 v km 18,05 v katastri obce Staré Hory v okrese Banská Bystrica viedol, v smere od obce Staré Hory do obce Donovaly, nákladné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz R320 ev. č. F. XXX G. tak, že sa po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho v úseku jazdy pri odbočke na miestnu časť Dolný Jelenec zišiel s vozidlom na pravý okraj vozovky až za jej pravú krajnicu, kde prednou časťou vozidla narazil do cestných zvodidiel, mostnej zábrany a označníka mosta, po dopravnej nehode sa podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom AlcoQuant 6020 plus č. A410244 dňa 20.07.2024 v čase o 01.00 h namerané 0,96 mg/l alkoholu v dychu, pri opakovanej skúške vykonanej v čase o 01.16 h mu bolo namerané 0,87 mg/l alkoholu v dychu a pri ďalšej opakovanej skúške vykonanej v čase o 01.45 h mu bolo namerané 0,94 mg/l alkoholu v dychu, pričom následne bolo zistené, že v dôsledku zavinenia dopravnej nehody spôsobil vlastníčke vozidla ev. č. F. XXX G. H. H. I., nar. XX.XX.XXXX, škodu jeho poškodením vo výške 7.310 € a vlastníčkovi poškodených zvodidiel subjektu Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, so sídlom Skuteckého 32, Banská Bystrica, spôsobil škodu ich poškodením vo výške 2.454,24 €,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zákona, § 438d Tr. zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona sa obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítava čas od zadržania vodičského oprávnenia od 20.07.2024.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podanej na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.03.2025 pod č. 2Pv 215/24/6601-20, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B., stíhanému za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2025 urobil po prednesení obžaloby prokurátorom vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladené za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, podľa ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok úmyselne spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a ochrannom opatrení.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ust. § 34 ods. 1 až 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukazuje na základné pravidlá použité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, ktorým má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie

pacitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásady proporcionálnosti trestu znamenajú, že trest musí byť úmerne k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j., či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osoba vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stavenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a, má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správania pred spáchaním trestného činu a postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol u obžalovaného na jeho osobné pomery, keď zistil, že obžalovaný je rozvedený a žije so svojou družkou v Nových Zámkoch. Má jedno dieťa. I. J. B. K. L. K. prevádzka M. s mesačným príjmom cca 1600 Eur netto, pričom súčasne je aj starobným dôchodcom s výškou dôchodku 1400 Eur mesačne. Čo sa týka ďalších majetkových uviedol, že vlastní polovicu bytu v Revúcej, v ktorom má evidovaný trvalý pobyt. V čase výsluchu odsúdený neuvádzal žiadne záväzky, ako napr. exekúcie, úver a pod.

Obžalovaný počas výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2025 v ďalšom čo sa týka okolností prípadu a jeho pomerov uviedol, že po nehode spolupracoval s políciou, volal si aj odtahovku, teda poskytol plnú súčinnosť. Tvrdil, že sa snažil uvedenej situácii predísť, keďže už keď išiel na haluškový festival do Tureckej zabezpečil si šoféra s ktorým mali byť dohodnutí tak, že obžalovaný šoféroval do BB a jeho kamarát ho mal odvieť späť. Ubytovanie si zabezpečili na K. N. z tohto ubytovania volal taxík, ktorý ho mal z ubytovania odvieť na festival do Tureckej. Do D. išli do krčmy na námestí. Obžalovaný sa potom vrátil na ubytovanie, kde som sa stretol s nejakým pánom, kde medzi nami nastal ostrejší spor, tento pán sa obžalovanému mal začať vyhrážať a chcel ho aj fyzicky napadnúť a preto zobral auto, kedy chcel ísť na Donovaly a tam sa niekde ubytovať, keďže vie, že sa tam nachádzajú ubytovacie zariadenia. Obžalovaný nešiel do Banskej Bystrice, lebo táto je plná áut a rovnako sa chcel vyhnúť policajtom.

Na doplňujúce otázky samosudcu obžalovaný uviedol, že v deň skutku ho začala napádať osoba, ktorá sa mu predstavila ako Laco, pričom nevedel o koho išlo. Obžalovaný uviedol, že políciu nevolal, pretože odchod z ubytovania mu prišlo ako rýchlejšie riešenie; chcel odísť z tohto miesta a o 5 km si nájsť nové ubytovanie. Na otázku sudcu „prečo ste po odpadnutí nebezpečenstva neodstavili vozidlo a nevyužili ste alternatívnu formu dopravy obžalovaný uvádza“ uviedol, že tým, že nastúpil do vozidla nebezpečenstvo nepominulo, ten človek sa tam stále nachádzal, bolo tam veľa ľudí, a preto si chcel ísť hľadať nové ubytovanie na Donovaloch. Tvrdil, že asi som konal skratovo, osobne neznášam násilie.

Na doplňujúce otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že čo sa týka osoby, ktorá sa mu predstavila ako Laco, táto ho napádala pri penzióne, kde bol ubytovaný, bolo to na priestranstve pri penzióne, kedy spolu najskôr popíjali a potom nastala napätá situácia. Obžalovaný nešiel do svojej izby v penzióne, lebo si myslel, že osoba A. ho môže aj tam naďalej obťažovať.

Čo sa týka vodičského oprávnenia uviedol, že mu veľmi chýba s tým, že jeho družka je onkologický pacient a bola už 2x operovaná, pričom pri poslednom jej onkologickom náleze jej museli vyoperovať 1/3 jazyka a preto musí za ňu vybavovať a volať lekárom, zhoršene sa s ňou komunikuje, pretože sa jej nedá rozprávať, zabezpečuje pre ňu zvýšenú starostlivosť a vozím ju. Vodičské oprávnenie potrebuje aj v práci, keďže pracuje v spoločnosti, ktorá sa zaoberá porážkou ošípaných, kde zabezpečuje ako nákup ošípaných od družstevníkov, tak aj predaj bravčového mäsa.

K odsúdeniu z roku 2000 uviedol, že tu došlo k situácii, kedy jeden kolega zo spoločnosti D. bol cudzím štátnym občanom mal ísť domov do Jordánska, tento odvoz sa mu však v priebehu noci zrušil a nemal sa

ako dostať na letisko, obžalovaný mu preto chcel kamarátsky pomôcť a chcel ho odviešť, pričom asi mal zostatkový alkohol a došlo teda k situácii, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný je zamestnaný v spoločnosti L., K..

Z priestupkového registra vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti šesťkrát priestupkovo postihnutý, vo všetkých za priestupok na úseku dopravy, za čo mu bola uložená sankcia vo forme pokuty vo výške od 10 Eur do 100 Eur.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v tomto evidované 3 záznamy a to na podklade rozhodnutia Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 2T/440/1985 zo dňa 16.09.1985, pre prečin podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb., kde mu bol uložený peňažný trest 500 Kčs, náhradný trest odňatia slobody 10 dní, pričom na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. V druhom prípade bol obžalovaný rozhodnutím Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/104/2000 zo dňa 10.11.2000 uznaný vinným z trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb. trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 10000 Sk, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov, pričom u obžalovaného došlo k podmiennečnému upusteniu od výkonu trestu zákazu činnosti 16.08.2001 so skúšobnou dobou na 1 rok, tento sa osvedčil dňa 16.07.2003, odsúdenie je zahladené, na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený. V treťom prípade bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 24.04.2013 uznaný vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, pričom u obžalovaného došlo k podmiennečnému upusteniu od výkonu trestu zákazu činnosti 25.03.2014 so skúšobnou dobou na 1 rok, tento sa osvedčil dňa 12.08.2015, odsúdenie je zahladené, na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, sp. zn. 2Pv 326/00-7 zo dňa 08.11.2000, podanej vo veci vedenej Okresným súdom Zvolen, sp. zn. 5T/104/2000 (spis po skartácii) súd zistil, že táto bola podaná na obžalovaného pre trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Trestného zákona. Z odôvodnenia predmetnej obžaloby vyplýva skutkový stav, ktorý bol zistený v prípravnom konaní a preukázaný dôkazmi. Z predmetnej obžaloby zároveň vyplýva cit.: „obvinení doznával požívanie alkoholu do polnoci. Potom už alkoholické nápoje nepožíval. Uznával aj svoje zavinenie na dopravnej nehode, vysvetľoval tým, že sa zabával so spolujazdcom a zrejme prehladol dopravné značenie.“

Z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/104/2000 zo dňa 10.11.2000 súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb. trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 10000 Sk, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 súd zistil, že po podaní obžaloby súd vydal trestný rozkaz, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 24.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2013, a ktorým bol obžalovaný v tejto inej trestnej veci uznaný vinným a odsúdený v súlade s vyššie uvedeným. Následne uznesením Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 25.03.2014 bolo rozhodnuté o podmiennečnej upustení o výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 24.04.2013 s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 13.07.2015 bolo vyslovené, že tento sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu osvedčil.

Súd zároveň vykonal dokazovanie postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku, čítaním zápisnice o výsluchu svedka H. H. I. z čl. 39-45 a postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, čítaním znaleckého posudku č. 129/2024 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria od L. I. O.,

L. na čl.46-58. Zároveň súd podľa § 269 Trestného poriadku čítal aj listiny a to: - č. I. 64 záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, - č. I. 65 zápisnica o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody, - č. I. 66-70 plánik z miesta dopravnej nehody s fotodokumentáciou, - č. I. 71 potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, - č. I. 72-73 rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu, - č. I. 86-88 trestné rozkazy, - č. I. 89 doklad o vlastníctve vozidla, - č. I. 96 a 108 úradné záznamy, - č. I. 97, 114-115 správy a posudky k osobe obvineného, - č. I. 110-112 výpis z EKV obvineného.

Obhajoba zároveň poukazovala na vyhlásenie obžalovaného o vine ako aj na konanie obžalovaného predchádzajúce samotnému skutku kladenému mu za vinu v súlade s výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní, a teda že obžalovaný sa uchýlil do motorového vozidla sadnúť po požití alkoholu až po tom, čo sa udiala pre neho veľmi nepríjemná situácia, a to v penzióne, v ktorom mal v úmysle prespať, pričom konal skratovo a situáciu vyhodnotil v absolútnom šoku a strachu podľa tvrdenia evidentne nesprávne. Vo vzťahu k uloženiu trestu zákazu činnosti dávala do pozornosti ustanovenie § 438d Trestného zákona, pričom mala za to, že s poukazom na vykonané dokazovanie obžalobou Okresnej prokuratúry Zvolen sú splnené podmienky, aby súd nezobral do úvahy uvedené odsúdenie, nakoľko okolnosti predchádzajúceho prípadu sa dajú označiť za mimoriadne, a to s poukazom že v tomto prípade išlo o situáciu, kedy obžalovaný deň predchádzajúci skutku popíjal alkoholické nápoje, pričom nemal v úmysle auto šoférovať avšak ho kontaktoval priateľ z cudziny, ktorý súrne potreboval odvieť na letisko, nakoľko jeho odvoz mu to v poslednej chvíli odriekol s tým, že obžalovaný síce nafúkal, ale išlo o alkohol zostatkový, pričom hladina alkoholu bola absolútne hraničná vo vzťahu k možnosti vôbec jeho konanie považovať za trestný čin. Zároveň poukazovala na to, že skutok sa odohral pred dvadsiatimi piatimi rokmi, pričom ustanovenie § 438d Trestného zákona považovala za retroaktívne neprospech páchatel'a. Obhajoba mala zároveň za to, že sú splnené okolnosti mimoriadneho zníženia trestu podľa ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, a to s poukazom na okolnosti prípadu, pomery obžalovaného a jeho vyhlásenie o vine. Obhajoba odkazovala na to, že obžalovaný vodičský preukaz nevyhnutne potrebuje nakoľko jeho družka trpí závažným onkologickým ochorením, kedy je v podstate odkázaná na pomoc obžalovaného. Obžalovaný nevyhnutne potrebujete preukaz aj do jeho zamestnania. Poukazovala i na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo do ukladania trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 5 Trestného zákona. Obhajoba poukazovala aj na to, že obžalovaný učinil vyhlásenie o svojej vine, čin úprimne oľutoval, škoda bola uhradená z poistenia, s tým, že zo znaleckého skúmania nevyplývala indikácia o jeho závislosti na alkohole. Obhajoba mala za to, že trest zákazu činnosti na doživotie je ústavne nekonformným, pričom analogicky poukazovala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021-164 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 18/2020-31.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti potom súd rozhodol obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I) Trestného zákona, že sa ku skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, súd obžalovanému nepriznal žiadnu priťažujúcu okolnosť nakoľko nijakú nevzhliadol.

Obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kde zákon umožňuje súdu ukladať trest odňatia slobody až na 1 rok.

Preto i prihliadnutím na rozhodujúce skutočnosti, t. j. na základné zásady ukladania sankcií, na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy ako i na jeho správanie po spáchaní trestného činu súd dospel k presvedčeniu, že výkon nepodmienečného trestu u obžalovaného nie je nevyhnutný a že ochranu spoločnosti je možné zabezpečiť aj uložením podmiennečného trestu odňatia slobody, pričom nevyhnutnosť ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody nepredpokladá ani Trestný zákon. Súd uložil obžalovanému vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov, ktorého výkon podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Súd súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zákona, § 438d Tr. zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie. K uvedenému je potrebné dodať, že obžalovaný sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Zároveň súd ukladal trest zákazu činnosti na

doživotie podľa § 61 ods. 5 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, dvakrát odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/104/2000 zo dňa 10.11.2000 a trestným rozkaz Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 0T/25/2013 zo dňa 24.04.2013. Pokiaľ ide o odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/104/2000 zo dňa 10.11.2000 súd uvádza, že ide o trestný čin podľa § 201 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb., ktorý je ekvivalentný s trestným činom podľa § 289 Trestného zákona a preto naň prihladal pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Je potrebné zároveň dodať, že aj keď sú vyššie uvedené odsúdenia obžalovaného zahladené tak, ako to vyplýva z odpisu z registra trestov, toto nemá vplyv na ukládanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 5 Trestného zákona, a to vzhľadom na ustanovenie § 61 ods. 7 Trestného zákona.

Pokiaľ obhajoba apelovala vo vzťahu k trestu zákazu činnosti na postup podľa § 438d Trestného zákona, resp. na splnenie podmienok podľa § 39 Trestného zákona súd poukazuje na nasledovné:

Je potrebné v prvom rade zdôrazniť, že zmyslom trestu zákazu činnosti je zamedziť páchateľovi možnosť vykonávať činnosť, na výkon ktorej je potrebné osobitné povolenie, resp. výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. Uloženie uvedeného trestu zároveň sleduje ten účel, ktorým je znemožnenie páchateľovi trestného činu, aby taký trestný čin v budúcnosti opätovne spáchal, pričom uvedené o. i. predstavuje aj účinný prostriedok ochrany bezpečnosti v cestnej premávke.

Ustanovenie § 438d Tr. zák. umožňuje súdu nevziať do úvahy odsúdenie uložené pred 01.11.2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchateľa použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 Trestného zákona neprimerane prísne, podmieňuje to, ako je to uvedené vyššie, mimoriadnymi okolnosťami, ktoré v predmetnom konaní však súdom zistené neboli. Na tomto mieste súd uvádza, že zo skutkovej vety trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/104/2000 zo dňa 10.11.2000 vyplýva, že obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, nedal prednosť v jazde vozidlu na hlavnej ceste, spôsobil zrážku, pričom vodič druhého vozidla utrpel zranenia, z ktorých sa liečil a bol práceneschopný jeden mesiac, a rovnako došlo k spôsobeniu škody na vozidle. Pokiaľ sa aj obhajoba snažila spochybňovať vážnosť uvedeného skutku obžalovaného, resp. nachádzať mimoriadne okolnosti tohto prípadu s poukazom na hraničnú prítomnosť alkoholu, klesajúcu alkoholemickú krivku a to, že obžalovaný chcel pomôcť priateľovi z cudziny, ktorý sa nevedel dostať na letisko, súd sa s uvedeným nestotožnil. Tu je potrebné dodať, že aj z obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, sp. zn. 2Pv 326/00-7 zo dňa 08.11.2000 vyplýva, že v tejto predchádzajúcej trestnej veci obžalovaný doznával požívanie alkoholu do polnoci, uznával zavinenie na dopravnej nehode, čo vysvetľoval tým, že sa zabával so spolujazdcom a zrejme prehliadol dopravné značenie. Zároveň ani odstup času od spáchania tohto minulého skutku nepredstavuje skutočnosť, ktorá by umožňovala súdu neprihliadať na toto minulé odsúdenie obžalovaného, keďže ustanovenie § 438d Trestného zákona podmieňuje jeho použitie len v prípade existencie mimoriadnych okolností predchádzajúceho prípadu, čo logicky nemôže predstavovať plynutie času po takomto minulom skutku. Preto súd nemal za preukázané, že by existovali v tomto minulom odsúdení obžalovaného také mimoriadne okolnosti, kedy by postup podľa § 61 ods. 5 Trestného zákona bol neprimerane prísny.

Pri úvahách o výmere trestu súd u obžalovaného skúmal aj to, či sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti podľa § 39 Trestného zákona. V tomto smere súd poukazuje, že pre použitie postupu vedúceho k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je potrebné, aby boli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchateľa, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa často v iných obdobných prípadoch a zároveň, vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom bolo pre páchateľa neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť najmä povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, pričom tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu. Medzi mimoriadne pomery páchateľa je zase potrebné zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť, napríklad o rodinné pomery, alebo zdravotný stav obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky určitej mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných obdobných prípadoch. V intenciách vyššie uvedeného súd konštatuje, že nevzhliadol akékoľvek mimoriadne/výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali postup pre mimoriadne zníženie trestu

zákazu činnosti. To, že pred samotným skutkom malo dôjsť ku konfrontácii obžalovaného s osobou menom Laco súd nevyhodnotil ako okolnosť, pre ktorú by bolo dôvodné postupovať podľa § 39 Trestného zákona. Na tomto mieste súd poukazuje, že obžalovaný vedel o tom, že v čase vedenia motorového vozidla je pod vplyvom alkoholu, keďže v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 09.06.2025 uviedol, že s osobou menom Laco najskôr spolu popíjali a potom nastala napätá situácia. Obžalovaný vopred vedel aj to, že v ten deň bude pravdepodobne požívať alkohol keďže už keď išiel na haluškový festival do Tureckej si zabezpečil šoféra, s ktorým sa dohodol, že tento ho bude viesť späť. Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplýva i to, že na otázku samosudcu, „prečo ste po odpadnutí nebezpečenstva neodstavili vozidlo a nevyužili iný alternatívny spôsob dopravy“ tento uviedol, že nebezpečenstvo nastúpením do vozidla nepominulo. S týmto tvrdením sa však súd nestotožnil pričom logicky po tom ako obžalovaný opustil miesto, kde malo údajne dochádzať ku konfrontácii s inou osobou toto nebezpečenstvo pomínie, a teda mohol svoje vozidlo zastaviť a využiť iný spôsob dopravy. Zároveň sám obžalovaný vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že do Banskej Bystrice nešiel lebo táto je plná áut rovnako sa chcel vyhnúť policajtom. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením obžalovaného o jeho skratovom konaní, a to s poukazom na to, že obžalovaný v uvedenej situácii, ktorá predchádzala skutku mohol kontaktovať políciu, čo však sám na základe vlastného rozhodnutia neurobil.

Rovnako súd nevyhodnotil pomery obžalovaného, ktoré by ho utvrdili v tom, že uložený trest zákazu činnosti by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. To, že obžalovaný chodí do zamestnania a rovnako, že sa stará a prepravuje za zdravotnou starostlivosťou svoju partnerku je možné síce hodnotiť pozitívne, uvedené sa však nijako nevyvíja bežným štandardom v spoločnosti, respektíve v rámci rodinných vzťahov. Obžalovaný bol v minulosti už dvakrát postihnutý trestom zákazu činnosti, pričom v oboch prípadoch mu bolo podmienene upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Obžalovaný teda vedel, aké obmedzenia pre neho znamená zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, nevyužil tak dobrodenie súdov v týchto iných/minulých trestných veciach, zo svojich predchádzajúcich protiprávných konaní si nevzal ponaučenie, tieto nemali na neho prevýchovný vplyv a opätovne sa dopustil rovnakej trestnej činnosti. V neposlednom rade je potrebné dodať, že existujú aj iné alternatívne spôsoby prepravy či už obžalovaného, resp. jemu blízkych osôb, pričom na vyššie uvedené osobné a pracovné povinnosti, alebo rodinné hodnoty bolo nevyhnutné pamätať predtým, ako sa obžalovaný dopúšťal trestnej činnosti. S poukazom na vyššie uvedené súd preto nevzhladol ani dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona.

V neposlednom rade pokiaľ obhajoba poukazovala na rozhodnutia odvolacieho súdu resp. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd uvádza, že uvedené plne rešpektuje avšak pri rozhodovaní v tejto trestnej veci vychádzal z vykonaného dokazovania, a teda z okolností tohto konkrétneho prípadu pričom dospel k záveru, že sú splnené podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Vzhľadom na závery znaleckého skúmania súd nevzhladol dôvody na uloženie ochranného liečenia obžalovanému, keďže podľa záverov znaleckého posudku aktuálne táto potreba nevyplývala.

Súd zároveň podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítal čas od zadržania vodičského oprávnenia od 20.07.2024.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.